

Kjøbenhavn og fra dens Præst, som erklærede, at det stred imod alle jødiske Religionslove; da man fandt, at man ikke burde give en Dispensation; hvormed man tillod en Person at handle ligefrem imod de af ham erkjendte Religionslove, blev Ansøgningen afflaaet. Hvad der gælder om Færbroders Enke, vil ogsaa gælde om Broders Enke, da Mose Lov ligesaa vel forbyder dette Ægteskab som hiint, og begge Forbud have een og samme Rod, idet de ere grundede i den Institution, som fandt Sted i Orienten, nemlig Leviratægteskabet; derfra kommer baade Forbudet mod Ægteskabet med Broders Enke og med Færbroders Enke. Det var derfor i den ældre Tid antaget, at disse Ægteskaber vare absolut forbudne, og de mosaiske Loves Forbud udvidede man ogsaa til analoge Grader; saaledes udvidede man f. Ex. Forbudet mod Ægteskab med Fæster til Ægteskab med Møster samt Broders og Søsters Døtter, Forbudet til Ægteskab med Broderkone til Ægteskab med Kones Søster. Men efter de Oplysninger, der i den sidste Halvdeel af det forrige Aarhundrede bleve givne af den berømte Michaelis, og som ligge til Grund for Forordningen af 14de December 1775, har man fundet, at der er to Classer af Forbud i den mosaiske Lov. Der er nogle Forbud, der i Mose Lov betegnes som grundede i gamle guddommelige Love, derved maaffee meent naturlige Love; disse Forbud vare indispensable, og det er dem, ved hvis Overtrædelse det hedder, at Cananiterne have paadraget sig den guddommelige Brede. Men disse Forbud ere aldeles affondrede fra de andre Forbud, som vare gjorte paa Grund af visse Institutioner, som fandt Sted i Orienten og navnlig blandt Jøderne; det er disse Forbud, der siden ere erklærede dispensable. Der er saaledes virkelig meget mere Æstertanke og Indtrængen i Sagen, end den ærede Interpellant troer, i de Love, som ere givne derom, og navnlig troer jeg, at man vilde tage meget feil i at troe,

at Forordningen 3die April 1771 var fyldestgjørende. Den var i høi Grad ufyldestgjørende, fordi der var meget ulige Begreber om, hvilke Ægteskaber der maatte anses for at være forbudne ved Mose Lov; man ansaae meget forbudt ved Moseloven, hvortil der nu ifølge Forordningen 14de December 1775 kan faaes Dispensation, og som nu er tilladt uden Dispensation. Forordningen 1771 var en af den Tids høist flygtige Anordninger, som maaffee ved første Diefast kan behage Nogle, men som, naar man trænger ind i dem, findes at være byggede paa en aldeles løs Betragtning af Forholdene. Jeg troer, at det vilde være saa meget mere uhensigtsmæssigt at give en Lov om den Gjenstand, den ærede Interpellant har nævnt, som han jo selv maa erkjende, at man ikke ubetinget, men kun under visse Omstændigheder, kunde tillade Ægteskab med Færbroders og Morbroders Enke, og her aldeles ikke har drifet sig til at inklude sig paa, hvad der skulde gælde med Hensyn til Fæster og Møster eller med Hensyn til Kones Fæster og Møster, i hvilken Henseende der iøvrigt ikke er mindste Tvivl om, at de høre til de Ægteskaber, der ikke nu kunne indgaaes uden Dispensation. Man maatte altsaa gaae ind i mange flere Forhold end dem, hvorom der her er Spørgsmaal. Blandt de flere historiske Urigtigheder er der een, som jeg maa berigtige, fordi den har været mig i høi Grad paafaldende, den nemlig, at man i den protestantiske Kirke efterhaanden har optaget den canoniske Rets Forbud. Det har man ikke gjort efterhaanden, det gjorde man i Protestantismens Begyndelse, man har tværtimod efterhaanden indskrænket dette; men man optog allerede disse Forbud i den ældre protestantiske Kirkeret. Jeg troer, at det Ansøgte kan være tilstrækkeligt til at fraraade Forsamlingen at gaae ind paa et Lovforslag af det paaapegede Indhold, om et saadant kom frem.